

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/153/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5311207876
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 08. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5311207876.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudcom Mgr. Richardom Golisom, v právnej veci navrhovateľa: GOLDKREDIT a.s., so sídlom Pařížská 1067/8, 110 00 Praha, Česká republika, IČ: 288 70 191, právne zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Pavlom Čičmancom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Hasičská 3855, 911 01 Trenčín, proti odporkyni: F. H., nar. XX.X.XXXX, bytom N. Y. XXXX/XX, XXX XX Č., štátnej príslušníčke Slovenskej republiky, právne zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. Petrom Pohanchenikom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Palárikova 93, 022 01 Čadca, o zaplatenie 874,33 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 527,78 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z tejto dlžnej sumy za čas od 15.8.2008 až do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V zostávajúcej časti súd návrh navrhovateľa z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 09.8.2011, doručeným Okresnému súdu Čadca dňa 16.8.2011, sa navrhovateľ proti odporkyni domáha zaplatenia sumy 874,33 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne z dlžnej sumy za čas od 15.8.2008 až do zaplatenia, titulom pohľadávky zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, uzavretej medzi predchodcom navrhovateľa BENEFIT INVEST, s.r.o. ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníčkou dňa 22.4.2008, s predmetom poskytnutia bezúčelového spotrebného úveru vo výške 497,91 eur (15.000,- Sk), s ročnou percentuálnou mierou nákladov 211,80 %, s celkovými nákladmi dlžníka spojenými s úverom vo výške 376,42 eur (11.340,- Sk), pozostávajúcimi z poplatku za poskytnutie a spracovanie úveru 19,92 eur (600,- Sk), úroku z úveru vo výške 40 % ročne a z administratívneho poplatku vo výške 147,38 eur (4.440,- Sk), ktorý úver sa odporkyňa spolu s príslušenstvom v celkovej výške 874,33 eur (26.340,- Sk) zaviazala vrátiť v 12 mesačných splátkach po 72,86 eur (2.195,- Sk). Na základe porušenia dojednaných zmluvných podmienok odporkyňou splácať úver riadne a včas veriteľ vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 14.8.2008. Navrhovateľ, ktorý nadobudol pohľadávku pôvodného veriteľa proti odporkyni zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.9.2009, považujúc zmluvné sankcie dojednané pre prípad omeškania dlžníka so splácaním spotrebiteľského úveru za neprímerane vysoké, sa od odporkyne domáha zaplatenia celkovej dlžnej sumy úveru s príslušenstvom vo výške 874,33 eur a úroku z omeškania z tejto dlžnej sumy v zákonom ustanovenej výške, za čas začínajúci nasledujúcim dňom po dni vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru až do zaplatenia.

Odporkyňa, ktorej súd doručil návrh navrhovateľa spolu s prílohami a výzvou súdu na písomné vyjadrenie, vrátane procesných poučení v zmysle ust. §§ 114 a nasl., § 120 zákona č. 99/1963 Zb.

Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov („OSP“), formou náhradného doručenia, za splnenia podmienok podľa § 47 ods.2 OSP, sa k návrhu navrhovateľa vecne nevyjadrila a nedostavila sa ani na pojednávanie v súdom určenom termíne dňa 23.3.2011, na ktoré bola riadne a včas predvolaná, na ktorom okresný súd vec prejednal i v neprítomnosti odporkyne a jej procesnej nečinnosti v konaní, za podmienok podľa ust. § 101 ods.1,2 OSP, vychádzajúc z obsahu spisu, listinných dôkazov predložených navrhovateľom v prílohe návrhu a na základe takto zisteného skutkového stavu veci (§ 153 ods.1, § 154 ods.1 OSP) vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 10C/153/2011-37 zo dňa 23.3.2012, ktorým návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovel a odporkyňu zaviazal povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi istinu v plnej uplatnenej výške spolu s príslušenstvom a uložil jej tiež nahradiť navrhovateľovi trovy konania v celkovej výške 365,60 eur.

Proti cit. rozsudku okresného súdu odporkyňa podala riadne a včas odvolanie podaním zo dňa 11.5.2012, navrhujúc zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu a vrátenie veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Potvrdila uzatvorenie v návrhu označenej úverovej zmluvy s predchodcom navrhovateľa v pobočke v Ž.. Krátko po uzatvorení zmluvy jej však bola odcudzená kabelka so všetkými dokladmi, vrátane predmetnej zmluvy a napriek vynaloženej snahe o vystavenie kópie zmluvy s údajmi potrebnými na splácanie úveru, vrátane čísla účtu veriteľa, nezistila žiaden kontakt na spoločnosť predchodcu navrhovateľa, ktorá na pôvodnej adrese pobočky už nesídlila. Deklarovala svoju pripravenosť splatiť úver vo výške poskytnutej predchodcom navrhovateľa, tzn. 15.000,- Sk, naopak nesúhlasí s požiadavkou na zaplatenie príslušenstva, označeného ako celkové náklady dlžníka so splácaním úveru, vo výške 376,42 eur, ktorej obsah nemožno zistiť a posúdiť jej oprávnenosť, predovšetkým namietala neprimeranosť úroku z úveru vo výške 40 % ročne a jeho duplicitu vzhľadom na súčasné uplatnenie nároku na úrok z omeškania. Takisto ako neodôvodnený a neprimeraný odporkyňa namietala i čiastkový nárok o zaplatenie administratívneho poplatku vo výške 147,38 eur. Nakoniec odporkyňa namietala navrhovateľom uplatnenú pohľadávku v tejto veci ako premlčanú, keď podľa jej názoru zákonom ustanovená premlčacia doba začala plynúť od času prvej nesplatennej splátky úveru a uplynula tak ešte pred podaním návrhu navrhovateľa v tejto veci na súd.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení zo dňa 07.6.2012 k odvolaniu odporkyne nesúhlasil s tvrdením odporkyne, ktorá neuhradila ani jednu splátku úveru, že nevedela, kedy, v akej výške a na aký účet mala úver splácať, pretože jeho predchodca odporkyňu opakovane o úhradu prvej splátky úveru upomínal písomne (na preukázanie v prílohe predložil kópiu takýchto upomienok zo dňa 02.6.2008 a zo dňa 06.8.2008, obsahujúcich okrem iného i číslo účtu veriteľa, na ktoré má byť plnené, v druhom prípade i s upozornením na následok odňatia výhody splátok v prípade dodatočného nesplnenia povinnosti splácania úveru i s doručenkami o ich doručení do vlastných rúk odporkyne) i telefonickým rozhovorom až do 20.9.2010, odkedy bolo kontaktné telefónne číslo odporkyne vypnuté a odporkyňa mala opakovane úhradu dlžných splátok prisľúbiť. K námietkam odporkyne vo vzťahu k čiastkovému nároku o zaplatenie príslušenstva, vyčísleného v návrhu spolu sumou 376,42 eur doplnil špecifikáciu týchto nárokov takto:

- poplatku za poskytnutie a spracovanie úveru vo výške 29,92 eur - ako jednorazovú platbu pri poskytnutí úveru, dojednanú zmluvnými stranami v čl. II ods.10 predloženej úverovej zmluvy;
- úroku z úveru vo výške 40 % ročne (v prepočte 199,16 eur ročne) - ako odplaty (zisku) veriteľa za poskytnutie úveru, dojednanú v čl. II ods.2 úverovej zmluvy;
- administratívneho poplatku vo výške 147,38 eur - ako poplatku súvisiaceho s vedením účtu dlžníka, archiváciou spisu dlžníka, s nákladmi na poštovné, telefonovanie s klientom a iné výdavky súvisiace s vedením administratívy dlžníka, zahrnutého ako časť nákladov dlžníka spojených s úverom v čl. II ods.8 úverovej zmluvy.

K odporkyňou uplatnenej námietke premlčania navrhovateľ, s poukazom na právnu úpravu v ust. § 103 a prvej vety § 112 Obč. zákonníka, informoval súd, že na jeho podnet bolo v čase od 04.11.2008 do 07.4.2009 proti odporkyni vedené trestné konanie OR PZ v Žiline pod Č.: B.-XXXX/OEK-F.-XXXX pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Tr. zákona (k čomu predložil uznesenie policajného orgánu zo dňa 07.4.2009 o zastavení trestného stíhania), o ktorú dobu sa preto podľa neho predlžuje trojročná premlčacia lehota vo vzťahu k uplatnenému nároku, ktorá začala plynúť odo dňa nasledujúceho po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dňa 14.8.2008 a navrhovateľ tak svoje právo na súde proti odporkyni uplatnil ešte pred jej uplynutím a jeho právo premlčané nie je.

Odvolačný Krajský súd v Žiline uznesením sp. zn. 10Co/76/2012 zo dňa 28.02.2013 napadnutý rozsudok okresného súdu zo dňa 23.3.2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. S odkazom na vyššie podrobne citované podania účastníkov odvolací súd po konštatácii, že odporkyňa potvrdila prevzatie úveru od predchodcu navrhovateľa vo výške 15.000,- Sk, vzhľadom na uplatnenie námietky premlčania odporkyňou v odvolacom konaní a pretože podstatné okolnosti potrebné pre ustálenie jej opodstatnenosti alebo neopodstatnenosti vyžadujú ďalšie skutkové zistenia, uložil okresnému súdu v ďalšom priebehu konania po vrátení veci pre potreby vyhodnotenia námietky premlčania a opätovného rozhodnutia vo veci doplniť dokazovanie zabezpečením a oboznámením sa s obsahom navrhovateľom označeného policajného spisu.

Okresný súd v ďalšom priebehu konania po vrátení veci nadviazal na výsledky už dovtedy vykonaného dokazovania (listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľom v priebehu prvostupňového i druhostupňového konania) a na základe vyššie citovaných vyjadrení strán sporu (v odvolaní odporkyne a písomnom vyjadrení navrhovateľa k odvolaniu - v ktorých obe strany sporu zhrnuli podstatnú argumentáciu vo vzťahu k medzi nimi sporným skutkovým a právnym otázkam v tejto veci) v intenciách cit. rozhodnutia odvolacieho súdu dokazovanie na pojednávaní dňa 28.6.2013 (uskutočnenom v neprítomnosti zástupcu navrhovateľa, za splnenia podmienok podľa § 101 ods.1,2 OSP) ďalej doplnil oboznámením pre potreby rozhodnutia v prejednávanej veci a posúdenie námietky premlčania podstatného obsahu vyšetrovacieho spisu Č.: B.-XXXX/OEK-F.-XXXX.

Takto vykonaným dokazovaním z pripojeného vyšetrovacieho spisu okresný súd najmä zistil, že na základe písomného trestného oznámenia predchodcu navrhovateľa zo dňa 13.10.2008 vyšetrovateľ uznesením zo dňa 04.11.2008 začal trestné stíhanie vo veci prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Trestného zákona, ktorého sa mala dopustiť odporkyňa uzavretím spornej zmluvy o úvere č. XXXXXXXX, na základe ktorej jej bol poskytnutý úver vo výške 15.000,- Sk, ktorý nesplácala a spoločnosti predchodcu navrhovateľa tak mala spôsobiť škodu vo výške 26.340,- Sk. Do zápisnice spisovanej vyšetrovateľom dňa 05.11.2008 splnomocnená zástupkyňa predchodcu navrhovateľa ako poškodeného v uvedenej trestnej veci po poučení vyšetrovateľom o právach poškodeného v trestnom konaní výslovne (na str. 6 zápisnice) v zastúpení poškodeného vyslovila súhlas s trestným stíhaním (odporkyne) a uplatnila právo na náhradu škody v celkovej výške dlhu evidovaného spoločnosťou predchodcu navrhovateľa 26.340,- Sk. Uznesením zo dňa 07.4.2009, ktoré podľa potvrdenia nadobudlo právoplatnosť dňa 17.4.2009, vyšetrovateľ trestné stíhanie proti odporkyňi zastavil z dôvodu podľa § 215 ods.1 písm. b) Trestného poriadku (pretože skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci).

Odporkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 28.6.2013 zotrvala na svojich námietkach v zmysle cit. odvolania proti rozsudku okresného súdu, namietajúc podmienky zmluvy, ktorú uzavrela s predchodcom navrhovateľa. Dojednanie ročnej priemernej miery nákladov (RPMN) vo výške 211,80 % označila za odporujúce tak ustanoveniam zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj dobrým mravom. K námietke premlčania vyslovila názor, že nie je zrejmé, z akého (právneho) titulu navrhovateľ uplatňuje nárok v tejto veci, sama má za to, že je to z titulu bezdôvodného obohatenia a nárok je preto voči nej premlčaný v dvojročnej subjektívnej premlčacej dobe.

V zmysle právnej úpravy premlčania v ust. §§ 100 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov („Obč. zák.“) ak sa dlžník dovoľá premlčania, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať (§ 100 ods.1 Obč. zák.). Preto súd v prvom rade, ako to vyplýva z povahy cit. právnej úpravy a ako mu to uložil i odvolací súd, predovšetkým sa musel na základe námietky odporkyne vysporiadať s otázkou premlčania vymáhanej pohľadávky navrhovateľa. Predpokladom úspešného dovolania sa premlčania dlžníkom je okrem výslovného úkonu dlžníka, ktorým sa premlčania dovoľáva, existencia práva veriteľa, proti ktorému námietka premlčania smeruje a márne uplynutie zákonom ustanovenej premlčacej doby ešte predtým, ako veriteľ svoje právo proti dlžníkovi uplatnil (v tomto prípade návrhom podaným na súde).

Ako okresný súd uviedol už vo svojom predchádzajúcom rozsudku v tejto veci, navrhovateľ listinnými dôkazmi preukázal svoje tvrdenie - ku ktorému sa v štádiu odvolacieho konania pripojila v tomto smere zhodným vyhlásením i odporkyňa (§ 120 ods.3 OSP) - o poskytnutí úveru právnym predchodcom navrhovateľa, spoločnosťou BENEFIT INVEST, s.r.o. ako veriteľom odporkyňi ako dlžníkovi, pri uzatváraní zmluvy v postavení spotrebiteľa, vo výške 15.000,- Sk (497,91 eur) z titulu predloženej zmluvy zo dňa 22.4.2008, ktorá je vzhľadom na osoby účastníkov zmluvného vzťahu a podľa svojho obsahu

zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ako osobitného typu úverovej zmluvy podľa ust. §§ 497 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka v znení neskorších predpisov („Obch. zák.“), v spojení s ust. § 2 písm. b) a súvisiacich ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 258/2001 Z.z.), §§ 52 a nasl. Obč. zák. a ďalej v spojení s ust. §§ 3 a súvisiacich ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Medzi účastníkmi - po tom, ako navrhovateľ preukázal svoje právne nástupníctvo vo vzťahu k vymáhanej pohľadávke po pôvodnom veriteľovi podľa §§ 524 a nasl. Obč. zák. - ide o právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a jednoznačne nárok uplatnený navrhovateľom z tejto zmluvy; nie teda nárok z titulu bezdôvodného obohatenia podľa §§ 451 a nasl. Obč. zák. (keďže, ako bude i ďalej uvedené, predmetnú úverovú zmluvu súd neposúdil za neplatnú ako celok, na čo nemá vplyv odlišné posúdenie jej niektorých zmluvných podmienok), ako ho, zrejme účelovo vo vzťahu k podmienkami namietaného premlčania, interpretoval právny zástupca odporkyne. Vzhľadom na výsledok trestného konania iniciovaného predchodcom navrhovateľa proti odporkyni v súvislosti s uzavretím predmetnej úverovej zmluvy sa v tomto následnom občiansko-právnom spore nejedná ani o nárok na náhradu škody v zmysle niektorého z ustanovení §§ 420 a nasl. Obč. zák. Pojem škoda pre potreby tzv. adhézneho konania v trestnom konaní, tzn. konania o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody, je širší a zahŕňa peňažné nároky na náhradu majetkovej ujmy i také, ktoré v ponímaní občianskeho či obchodného práva, pre prípad, že trestné konanie sa neskončí uznaním viny a odsudzujúcim rozsudkom, môžu byť následne posudzované i inak ako škoda (tzn. konkrétne v prejednávanej veci ak sa v trestnom konaní nepreukázalo protiprávne, podvodné, správanie odporkyne pri uzatváraní zmluvy, tým nie sú dotknuté nároky veriteľa voči dlžníkovi z titulu plnenia zmluvných záväzkov). Adhézne konanie, tzn. konanie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v trestnom konaní, sa s výnimkou procesného postupu, upraveného v rámci trestného konania Trestným poriadkom, inak svojim účelom, obsahom a aplikáciou hmotnoprávných noriem (občianskeho práva) nijako neodlišuje od občianskoprávneho sporového konania podľa tretej časti OSP, s predmetom náhrady škody (resp. ako je skôr uvedené s predmetom iných peňažných nárokov, posudzovaných ako majetková ujma poškodeného v prípade preukázania súvislosti so spáchaním trestného činu) a právoplatné rozhodnutie súdu o náhrade škody v občianskom súdnom konaní tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre prejednanie toho istého nároku v trestnom - adhéznom konaní a naopak (§ 46 ods.4 Tr. por., § 159 ods.3 OSP).

Vyššie uvedené závery súdu sú podstatné pre voľbu rozhodnej právnej úpravy na posúdenie námietky premlčania uplatneného nároku podľa jednotlivých ustanovení v §§ 100 - 114 Obč. zák. - na základe ktorých súd (zhodne s navrhovateľom) konštatuje, že na premlčanie uplatnenia jeho práva z posudzovaného právneho vzťahu účastníkov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa preto vzťahuje všeobecná trojročná premlčacia doba podľa § 101 Obč. zák.

Táto premlčacia doba by pritom neplynula v prípade súčasného splnenia podmienok jej tzv. spočívania po dobu trvania trestného konania a v jeho rámci adhézneho konania v zmysle ust. § 112 Obč. zák., ktorými sú: 1/ veriteľ (v trestnom konaní ako poškodený) v premlčacej dobe uplatnil právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a 2/ v začatom konaní riadne pokračuje. Súdna prax sa zjednotila v rozhodovacej činnosti pri výklade, čo sa rozumie riadnym pokračovaním v konaní a to tak, že veriteľ (poškodený v adhéznom konaní) riadne uplatnil právo a vykonal v príslušnom konaní všetky potrebné procesné úkony, smerujúce k dosiahnutiu meritórneho rozhodnutia vo veci uplatneného práva.

Pretože, ako súd zistil z pripojeného vyšetrovacieho spisu, predchodca navrhovateľa ako poškodený v trestnom konaní do zápisnice dňa 05.11.2008 výslovne a riadne uplatnil právo na náhradu škody v celkovej výške dlhu evidovaného spoločnosťou predchodcu navrhovateľa voči odporkyni 26.340,- Sk, majúceho základ v uzavretí predmetnej úverovej zmluvy a poskytnutí plnenia navrhovateľom odporkyni z tejto zmluvy, premlčacia doba tak za splnenia podmienok § 112 Obč. zák. neplynula (spočívala) v čase od uplatnenia tohto práva veriteľom dňa 05.11.08 až do dňa 17.4.2009, kedy nadobudlo právoplatnosť cit. rozhodnutie o zastavení trestného konania, ktorým dňom dovtedy spočívajúca premlčacia doba opäť začala plynúť. Všeobecná trojročná premlčacia doba navrhovateľovi a jeho predchodcovi na uplatnenie práva z právneho vzťahu s odporkyňou z predmetnej úverovej zmluvy tak plynula od 15.8.2008 (tj. odo dňa predčasnej splatnosti úveru, kedy mohol predchodca navrhovateľa svoje právo vykonať, uplatniť prvý raz) do 04.11.2008 vrátane (tj. 2 mesiace a 20 dní) a potom po jej uvedenom spočívaní znovu od 17.4.2009. Právo na súde v tejto veci bolo uplatnené podaním návrhu dňa 16.8.2011, tj. od 15.8.2008

do podania návrhu na súde s prihliadnutím na uvedené spočívanie z premlčacej doby uplynuli celkom 2 roky, 6 mesiacov a 20 dní - z čoho plynie, že návrh bol na súde navrhovateľom v tejto veci podaný ešte pred uplynutím zákonom ustanovenej premlčacej doby a námietka premlčania, vznesená odporkyňou, je preto nedôvodná.

Súd potom pristúpil k opätovnému preskúmaniu jednotlivých čiastkových nárokov ako predmetu návrhu vo veci samej, s prihliadnutím na skôr uvedené námietky odporkyne.

Medzi účastníkmi nebolo sporným (§ 120 ods.3 OSP), že predchodca navrhovateľa poskytol na základe predmetnej zmluvy zo dňa 22.4.2008 odporkyňi peňažné prostriedky formou úveru v zmluve dohodnutej výške 497,91 eur (15.000,- Sk), ktoré odporkyňa dosiaľ ani čiastočne nevrátila (odporkyňa v konaní netvrdila, ani nepreukazovala opak tohto tvrdenia navrhovateľa). Predchodca navrhovateľa v súlade s ust. čl. 14 jeho všeobecných obchodných podmienok bol oprávnený zmluvu vypovedať, pokiaľ ide o navrhovateľom deklarovaný dôvod - v dôsledku riadneho neplnenia dohodnutých splátok úveru odporkyňou v lehotách ich splatnosti, tiež v zmysle ust. § 5 cit. zák. č. 258/2001 Z.z. Povinnosť vrátenia poskytnutého úveru dlžníkom v celej dlžnej sume istiny úveru v dôsledku odstúpenia od zmluvy veriteľom a tým predčasnej splatnosti úveru za v zmluve dohodnutých podmienok, spolu s dohodnutým úrokom z úveru, je podstatnou časťou obsahu záväzku dlžníka v zmluve o úvere, vrátane úveru spotrebiteľského. Pretože odporkyňa ako dlžníčka túto svoju povinnosť riadne a včas v celom rozsahu nesplnila, navrhovateľ ako súčasný vlastník pohľadávky pôvodného veriteľa sa voči nej domáha nároku na vrátenie nesplateného istiny poskytnutého úveru vo výške 497,91 eur dôvodne.

Súd uznal ako preukázaný a dôvodný návrh i v časti o zaplatenie dlžnej sumy poplatku za poskytnutie a spracovanie úveru - dohodnutého v čl. II ods.10 zmluvy, v súlade s ust. § 3 ods.10, § 4 ods.2 písm. i) cit. zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy - nie však v navrhovateľom uplatnenej výške 29,92 eur (v cit. podaní zo dňa 07.6.2012), ale len 29,87 eur, ako sume skutočne zodpovedajúcej po prepočte výšky poplatku dohodnutého v zmluve (900,- Sk) ustanoveným konverzným kurzom (30,1260) na menu euro, platnú v Slovenskej republike od 01.01.2009 a v zostávajúcej časti preto súd vo vzťahu k tomuto čiastkovému nároku návrh zamietol.

Na zaplatenie dlžnej peňažnej sumy z titulu nesplateného istiny úveru spolu so súdom uznaným príslušenstvom z titulu poplatku za poskytnutie a spracovanie úveru (v súčte dlžná suma 527,78 eur) súd odporkyňu zaviazal spolu s úrokom z omeškania z tejto dlžnej sumy, vo výške zodpovedajúcej úrokovej sadzbe podľa ust. § 517 ods.2 Obč. zák. v spojení s ust. § 3 nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.12.2008 (v zmysle prechodného ust. § 10a cit. nar. vl.).

I keď súd vyššie konštatuje, že jednou zo základných charakteristík úverovej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom dlžníkovi za odplatu vyjadrenú vo forme dohodnutého úroku a pravidelnou povinnosťou dlžníka z úverovej zmluvy, zmluvu o spotrebiteľskom úvere nevynímajúc, je vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov veriteľovi spolu s dohodnutým úrokom i dojednanie výšky tejto odplaty veriteľa, obzvlášť vo vzťahu k spotrebiteľovi a v spotrebiteľskej zmluve, pripravenej vrátane formulára všeobecných podmienok veriteľom, ktorej podstatný obsah spotrebiteľ nemá reálnu možnosť meniť a dopĺňať, nie je bezmedzné. Vzhľadom na dodatočne odporkyňou v občianskom súdnom sporovom konaní formulované námietky vo vzťahu k tomuto čiastkovému nároku a po vyjadrení navrhovateľa (v zmysle citovaných podaní oboch strán v odvolacom konaní) okresný súd nanovo preskúmal a posúdil podmienky predmetnej zmluvy a dospel k záveru, že dojednanie 40 % ročnej úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, s premietnutím i v údajoch o RPMN (211,80) v zmluve odporuje dobrým mravom v zmysle § 3 ods.1 Obč. zák. v spojení s ust. 4 ods.5 cit. zák. č. 250/2007 Z.z. a napriek výslovnému zákonnému zákazu v cit. ustanovení spôsobuje výraznú nerovnosť zmluvných strán, zneužívajúc zmluvnú slobodu v neprospech dlžníka - spotrebiteľa. Rozpor s dobrými mravmi spôsobuje v zmysle § 39 v spojení s ust. § 41 a právnou úpravou v ust. §§ 52 a nasl. Obč. zák. o spotrebiteľských zmluvách neplatnosť konkrétneho dojednania zmluvy (o úroku z úveru a RPMN) a takto uplatnený čiastkový nárok navrhovateľa (o zaplatenie vyčísleného zmluvného úroku - ktorému v zmysle špecifikácie nárokov navrhovateľom z celkom vyčísleného príslušenstva v sume 376,42 eur zodpovedá suma 199,12 eur), nepoživajúci preto právnu ochranu, súd ako v celom rozsahu nedôvodný zamietol, odkazujúc pritom podporne i na právne stanoviská vyslovené k otázke tzv. občianskoprávnej úžery pri dojednávaní zmluvných úrokov v niektorých rozhodnutiach vyšších súdov (menovite v rozsudku

Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.4.2012 vo veci sp. zn. 5 Cdo 26/2011, ešte skôr v rozsudku Najvyššieho súdu ČR zo dňa 08.4.2003 vo veci sp. zn. 22Cdo 1993/2001).

Súd nakoniec dal za pravdu i ďalšej námietke odporkyne a v celom rozsahu zamietol i čiastkový nárok navrhovateľa o zaplatenie sumy administratívneho poplatku vo výške 147,38 eur - v návrhu i v jeho dodatočnej cit. špecifikácii bližšie neodôvodneného, s výnimkou odkazu na všeobecné dojednanie v čl. II ods.8 zmluvy (ustanovujúce údaj o RPMN), ako nároku čo do dôvodu a výšky navrhovateľom v sporovom konaní nepreukázaného (§ 120 ods.1 OSP), vzhľadom na absenciu výslovných dojednaní v zmluve a všeobecných podmienkach odporujúceho právnej úprave v ust. § 4 ods.4 cit. zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, resp. ak sa navrhovateľ obmedzuje pri jeho odôvodnení na odkaz na dojednanie RPMN v zmluve, z už vyššie uvedených dôvodov súd tiež poukazuje na rozpor takéhoto ustanovenia s dobrými mravmi.

O trovách konania súd vzhľadom na len čiastočnú úspešnosť oboch strán v občianskom súdnom sporovom konaní a zistené okolnosti predmetnej veci (pre ktoré súd návrh navrhovateľa uznal ako dôvodný a vyhovel mu len čiastočne a pre ktoré naopak v časti jeho návrh zamietol) rozhodol podľa ust. § 142 ods.2 OSP tak, že právo na náhradu trov konania nepriznal ani čiastočne žiadnemu z len čiastočne úspešných účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).